

RZECZPOSPOLITA
POLSKA

Urząd Patentowy
Rzeczypospolitej Polskiej

(12) **OPIS PATENTOWY** (19) **PL** (11) **234989**

(13) **B1**

(21) Numer zgłoszenia: **423606**

(22) Data zgłoszenia: **27.11.2017**

(51) Int.Cl.

C09K 17/42 (2006.01)

C09K 17/40 (2006.01)

E01C 7/36 (2006.01)

(54)

Grunt hydrofobizowany

(43) Zgłoszenie ogłoszono:

03.06.2019 BUP 12/19

(45) O udzieleniu patentu ogłoszono:

18.05.2020 WUP 05/20

(73) Uprawniony z patentu:

**SIEĆ BADAWCZA ŁUKASIEWICZ – INSTYTUT
CIĘŻKIEJ SYNTEZY ORGANICZNEJ
BLACHOWNIA, Kędzierzyn-Koźle, PL
POLITECHNIKA POZNAŃSKA, Poznań, PL**

(72) Twórca(y) wynalazku:

**JACEK KOSNO, Kędzierzyn-Koźle, PL
BOŻENA TWARDACHLEB,
Kędzierzyn-Koźle, PL
BEATA TARCZYŃSKA, Kędzierzyn-Koźle, PL
JOANNA FLESZER, Kędzierzyn-Koźle, PL
MICHAŁ BABIAK, Swarzędz, PL**

(74) Pełnomocnik:

rzecz. pat. Renata Fiszer

PL 234989 B1

Opis wynalazku

Przedmiotem wynalazku jest grunt hydrofobizowany przeznaczony do wykorzystania w budownictwie drogowym i kubaturowym.

Podłoże gruntowe jest to grunt rodzimy lub nasypowy zalegający bezpośrednio pod warstwą nośną nawierzchni drogowej, posadzką przemysłową lub fundamentem budynku, obiektu (maszyny). Podstawowym zadaniem podłoża gruntowego jest przenoszenie obciążeń oraz spełnianie następujących warunków:

- zapewnienie równomiernego osiadania na całej powierzchni drogi lub fundamentu,
- odpowiednia nośność dla przeniesienia obciążeń,
- odporność na szkody mrozowe (w tym niewysadzinowość, mrozoodporność),
- odprowadzenie wód powierzchniowych i gruntowych (wodoprzepuszczalność).

Bardzo często w miejscach, gdzie mają zostać wykonane obiekty budowlane lub drogowe występują grunty „słabe” lub „nienośne”. Posadowienie budynków bądź dróg na w/w gruntach może generować problemy eksploatacyjne i zagrażać bezpieczeństwu użytkowania. Istnieje wiele metod polepszania parametrów podłoża gruntowego. Ich dobór i użycie zależy od rodzaju gruntu, wielkości i znaczenia inwestycji, dostępnych środków finansowych, od możliwości technicznych oraz czasu przeznaczonego na wykonanie inwestycji.

Wzmocnienie podłoża gruntowego wiąże się ze znacznym wzrostem kosztów realizacji inwestycji. W zależności od rodzaju i stanu gruntu oraz możliwości technicznych w celu wzmocnienia podłoża stosuje się zabiegi takie jak wymiana gruntu, stabilizacja gruntu, doziarnianie gruntu, wzmocnienie gruntu geosyntetykami, wibrowanie gruntu, konsolidacja mechaniczna gruntu. W przypadku budownictwa drogowego, płytkich fundamentów budynków i posadzek przemysłowych w nieogrzewanych halach, podłoże gruntowe do głębokości przemarzania (ustalonej dla różnych regionów Polski zgodnie z normami budowlanymi) musi być zabezpieczone przed skutkami zawilgocenia i przemarzania. Zawilgoce nie może być spowodowane opadami atmosferycznymi, kapilarnym podciąganiem wody z dużych głębokości lub utrzymującym się wysokim poziomem wód gruntowych.

W celu ochrony obiektów budowlanych przed szkodliwym działaniem wody stosuje się ochronę:

- czynną (stosowanie drenażu pionowego, poziomego)
- bierną (wykonywanie osłon wodoszczelnych, izolacji przeciwwilgociowej i hydroizolacji).

Dużym zagrożeniem dla budownictwa jest występowanie wysadzin do głębokości przemarzania gruntów wysadzinowych (są to grunty organiczne lub grunty zawierające więcej niż 10% cząsteczek o średnicy mniejszej niż 0,02 mm). W polskich warunkach skuteczną metodą zapobiegawczą przed tworzeniem się wysadzin jest wymiana gruntu na materiały niewysadzinowe. Wymiana gruntów wiąże się ze znacznym wzrostem kosztów inwestycji, wynikających z konieczności dodatkowych robót ziemnych to jest wybrania, wywozu i utylizacji gruntu wysadzinowego a następnie zakupu, transportu, układania i zagęszczania gruntu o pożądanym parametrach. Konieczność wymiany gruntów w znaczący sposób wydłuża również czas realizacji inwestycji.

Kolejną metodą trwałego wzmocnienia, utwardzania i zabezpieczania gruntu przed działaniem wody jest stabilizacja gruntów rodzimych lub nasypowych. W zależności od parametrów i rodzaju gruntu, warunków gruntowo-wodnych, projektowanych obciążeń, najczęściej stosowane metody stabilizacji to doziarnienie, stabilizacja za pomocą spoiw hydraulicznych – cementu, wapna hydraulicznego i popiołów lotnych.

Stabilizacja gruntów cementem polega na zmieszaniu rozdrobnionego gruntu z optymalną ilością cementu i wody. Tak uzyskaną mieszaninę zagęszcza się. Po upływie 7 i 28 dni sprawdza się parametry techniczne podłoża. Proces stabilizacji gruntu cementem może przebiegać na budowie lub w wytwórni. Bardzo dobre rezultaty uzyskuje się, gdy grunt poddany stabilizacji jest gruntem niespoistym o pełnym uziarnieniu. Tak stabilizowane grunty niespoiste uzyskują wysokie nośności, charakteryzują się dobrą zagęszczalnością i mrozoodpornością. Stabilizacja gruntów spoistych, w tym piasku gliniastego, gliny, gliny piaszczystej i pylastej, daje rezultaty nie w pełni korzystne. Nawodniony grunt spoisty nie nadaje się do mechanicznego zagęszczania. Dodanie do gruntu spoistego środka hydrofobizacji wyraźnie poprawia jego parametry. Obecnie na rynku dostępne są anionowe środki chemiczne do hydrofobizacji gruntu. Jednak składniki anionowych preparatów nie są przyciągane do ujemnie naładowanych minerałów zawartych w gruncie. Ich działanie nie jest w pełni satysfakcjonujące – nie zmieniają hydrofilowej natury gruntu.

Bardzo dobre rezultaty uzyskuje się stosując kationowe środki powierzchniowo czynne, które równomiernie wnikają w struktury gruntu, zmieniając jego charakter z hydrofilowego na hydrofobowy. W wyniku działania preparatu wchłanianie i przyciąganie wody przez grunt jest ograniczone. Zmodyfikowany grunt spoisty nie pochłania wody, zachowuje spoistość, nie ulega uplastycznieniu i daje się zagęszczać mechanicznie.

Amerykański patent US 5827568 z 1998 roku opisuje modyfikującą asfaltową emulsję zawierającą kauczuk naturalny i miąż gumowy z używanych opon samochodowych, które są mieszane z asfaltowym materiałem brukarskim i nakładane na powierzchnię w celu ustabilizowania gruntu.

Amerykański patent US 3854968 z 1974 roku opisuje zmodyfikowaną wiążącą mieszaninę wapna i popiołu lotnego składającą się z materiału siarkowo-wapniowego, który jest używany jako podpowierzchniowy materiał bazowy lub środek stabilizujący grunt. Najlepiej, by materiał siarkowo-wapniowy był tworzony przez dodanie roztworu kwasu siarkowego do wapna palonego w zmodyfikowanym procesie uwodnienia wapnia. Alternatywnie materiał wapniowo-siarczanowy może składać się z wapnia i osobnego związku siarki, takiego jak gips.

Amerykański patent US 5336022 z 1994 roku opisuje metodę stabilizacji gruntu gliniastego poprzez dodanie związku krzemu i zastosowanie wapna do przyspieszenia reakcji pucolanowej w glebie.

Amerykański patent US 5354787 z 1994 roku opisuje środek stabilizujący grunt, składający się z mieszaniny materiału zawierającego wapno gaszone i/lub kalcynowany dolomit, oraz z żywicy polite-trafluoroetylenowej włóknistej.

Amerykański patent US 5795104 z 1998 roku opisuje materiał do stabilizacji gruntu składający się z alkalicznego szkła wodnego krzemianowego i utwardzacza. Utwardzacz składa się z szybko działającego środka utwardzającego, najlepiej estru, laktonu, laktamu, nieorganicznych lub organicznych kwasów, anhydrytu, azotanu, amidu lub chlorku kwasowego, oraz wolniej działającego utwardzacza funkcjonującego jako zwalniacz utwardzania, najlepiej by był to węglan butylenu lub mieszanka różnych karboksylanów dwualkilowych.

Amerykański patent US 4276077 z 1981 roku opisuje reagenty stosowane na grunt poprawiające jego strukturę poprzez stabilizację kruszywa. Reagenty są polimerami szczepionymi otrzymanymi z surowego lignosulfonianu oraz monomeru wybranego z grupy składającej się z cyjanku winylu (akrylonitryl), octanu winylu, octanu winylu zhydrolizowanego oraz akryloamidu w obecności środka inicjującego.

Amerykański patent US 4277203 z 1981 roku opisuje metodę stabilizacji gruntu, w której płyn jest stosowany na grunt, by umożliwić polimeryzację, w wyniku czego utworzyć się ma żywica elastome-ryczna, która wiąże cząsteczki gleby.

Amerykański patent US 5770639 z 1998 roku opisuje wykorzystanie stabilizatora zwiększającego odporność na wodę, jaką mają impregnaty do gruntu stworzone na bazie octanu poliwinylu i porównywalnych estrów alkoholu poliwinylowego z niższymi kwasami monokarboksylowymi. Stabilizator zawiera kwasy tłuszczowe lub alkohole tłuszczowe i/lub przynajmniej częściowo nierozpuszczalne w wodzie estry, etery i/lub ich sole.

Amerykański patent US 3980490 z 1976 roku opisuje środek stabilizujący grunt składający się ze źródła wapnia, na przykład węglanu wapnia, oraz odpadowego kwasu siarkowego w roztworze wodnym.

Amerykański patent US 5000789 z 1991 roku opisuje metodę chemicznej stabilizacji gruntów spójnych, w których kwas siarkowy, olej z owoców cytrusowych oraz woda są dodawane do gruntu.

Patent kanadyjski CA 2281164 z 2001 roku jako środek do stabilizacji gruntu poleca kationowy związek powierzchniowo czynny. Grunt stabilizowany tworzy się przez wymieszanie gleby i środka stabilizującego, a metoda stabilizacji gruntu składa się z etapów wprowadzania środka kationowego powierzchniowo czynnego, a następnie nakładania środka powierzchniowo czynnego kationowego na grunt.

Polski patent PL 223921 opisuje stosowanie jako środka do stabilizacji gruntu mleczanów odpowiednich amidoamin.

Celem wynalazku było opracowanie ekonomicznego i skutecznego hydrofobizowanego gruntu spoistego, który może zostać wykorzystany w budownictwie drogowym i kubaturowym.

Okazało się, że bardzo dobre efekty wzmocnienia podłoża gruntowego uzyskuje się przez zastosowanie gruntu spoistego z dodatkiem wapna palonego i dodatku funkcyjnego zawierającego glikolan diamidoaminy w zakresie ilościowym 1,3–93% wagowych całkowitej masy dodatku funkcyjnego, hy-

droksypiwalan diamidoaminy w zakresie ilościowym 0,5–96% wagowych całkowitej masy dodatku funkcyjnego i mleczan diamidoaminy w zakresie ilościowym 1–93% wagowych całkowitej masy dodatku funkcyjnego.

Grunt hydrofobizowany według wynalazku zawiera wagowo:

- 50–97,45% gruntu spoistego,
- 0,5–30% wapna palonego,
- 0,05–5% dodatku funkcyjnego,
- 2–15% wody,

przy czym dodatek funkcyjny zawiera glikolan diamidoaminy w ilości 0,0–100% w stosunku do sumy masy dodatku funkcyjnego, hydroksypiwalan diamidoaminy w zakresie ilościowym 1,3–93% wagowych całkowitej masy dodatku funkcyjnego, hydroksypiwalan diamidoaminy w zakresie ilościowym 0,5–96% wagowych całkowitej masy dodatku funkcyjnego i mleczan diamidoaminy w zakresie ilościowym 1–93% wagowych całkowitej masy dodatku funkcyjnego.

Korzystnie jest, jeżeli dodatek funkcyjny zawiera:

- glikolan diamidoaminy o wzorze $[(RCONHC_2H_4)_2NH]^+ [CH(OH)COO]^-$,
- hydroksypiwalan diamidoaminy o wzorze $[(RCONHC_2H_4)_2NH]^+ [C_4H_8(OH)COO]^-$,
- mleczan diamidoaminy o wzorze $[(RCONHCH_2CH_2)_2NH]^+ [CH_3CH(OH)COO]^-$,

gdzie $R=C_nH_{2n+1}$ lub $R=C_nH_{2n-1}$, a $n = 9-17$.

Hydrofobizowany grunt spoisty według wynalazku w porównaniu do pierwotnego gruntu spoistego charakteryzuje się mrozoodpornością i niewysadzinowością a także zmniejszonym osiadaniem, zwiększoną nośnością i zmniejszoną nasiąkliwością.

Przykłady

W przykładach stosuje się grunty spoiste:

piasek gliniasty według PN-86/B-02480

Nazwa rodzaju gruntu	Symbol	Zawartość frakcji [%]		
		f_p	f_{π}	f_i
piasek gliniasty	Pg	60÷98	0÷30	2÷10

glinę według PN-86/B-02480

Nazwa rodzaju gruntu	Symbol	Zawartość frakcji [%]		
		f_p	f_{π}	f_i
glina	G	30÷60	30÷60	10÷20

glinę piaszczystą według P-86/B-02480

Nazwa rodzaju gruntu	Symbol	Zawartość frakcji [%]		
		f_p	f_{π}	f_i
glina piaszczysta	Gp	50÷90	0÷30	10÷20

glinę pylastą według P-86/B-02480

Nazwa rodzaju gruntu	Symbol	Zawartość frakcji [%]		
		f_p	f_{π}	f_i
glina pylasta	P π	0÷30	30÷90	10÷20

W przykładach stosuje się wapno palone:

- wapno słabo palone (w temperaturze $T=1000^{\circ}\text{C}$, wielkość kryształów CaO około $1-2\ \mu\text{m}$)
- wapno średnio palone (w temperaturze $T=1150^{\circ}\text{C}$, wielkość kryształów CaO $3-6\ \mu\text{m}$)
- wapno wysoko palone (w temperaturze $T=1300^{\circ}\text{C}$, wielkość kryształów CaO $>10\ \mu\text{m}$)

Przykład 1

Grunt hydrofobizowany zawiera:

- $0,3\ \text{m}^3$ piasku gliniastego,
- $53,4\ \text{kg}$ wapna słabo palonego,
- $0,53\ \text{kg}$ dodatku funkcyjnego zawierającego 33% glikolanu diamidoaminy o wzorze $[(\text{RCONHC}_2\text{H}_4)_2\text{NH}]^+ [\text{CH}(\text{OH})\text{COO}]^-$ gdzie $\text{R}=\text{C}_{17}\text{H}_{33}$, 33% hydroksypivalanu diamidoaminy o wzorze $[(\text{RCONHC}_2\text{H}_4)_2\text{NH}]^+ [\text{C}_4\text{H}_8(\text{OH})\text{COO}]^-$ gdzie $\text{R}=\text{C}_{17}\text{H}_{33}$ oraz 34% mleczanu diamidoaminy o wzorze $[(\text{RCONHCH}_2\text{CH}_2)_2\text{NH}]^+ [\text{CH}_3\text{CH}(\text{OH})\text{COO}]^-$ gdzie $\text{R}=\text{C}_{17}\text{H}_{33}$,
- $45\ \text{kg}$ wody.

T a b e l a. Wyniki dla przykładu 1.

Badane właściwości	Zmiana parametru gruntu z wapnem palonym i z dodatkiem funkcyjnym
nośność	Poprawa o 65%*
nasiąkliwość	Poprawa o 15%*
mrozoodporność	Poprawa o 15%*
niewysadzinowość	Poprawa o 15%*
osiadanie	Poprawa o 75%*

* poprawa w stosunku do gruntu wyjściowego.

Przykład 2

Grunt hydrofobizowany zawiera:

- $0,25\ \text{m}^3$ gliny piaszczystej,
- $40,4\ \text{kg}$ wapna średnio palonego,
- $0,72\ \text{kg}$ dodatku funkcyjnego zawierającego 60% glikolanu diamidoaminy o wzorze $[(\text{RCONHC}_2\text{H}_4)_2\text{NH}]^+ [\text{CH}(\text{OH})\text{COO}]^-$ gdzie $\text{R}=\text{C}_{13}\text{H}_{27}$, 20% hydroksypivalanu diamidoaminy o wzorze $[(\text{RCONHC}_2\text{H}_4)_2\text{NH}]^+ [\text{C}_4\text{H}_8(\text{OH})\text{COO}]^-$ gdzie $\text{R}=\text{C}_{17}\text{H}_{33}$, oraz 20% mleczanu diamidoaminy o wzorze $[(\text{RCONHCH}_2\text{CH}_2)_2\text{NH}]^+ [\text{CH}_3\text{CH}(\text{OH})\text{COO}]^-$ gdzie $\text{R}=\text{C}_{17}\text{H}_{35}$,
- $35\ \text{kg}$ wody.

T a b e l a. Wyniki dla przykładu 2.

Badane właściwości	Zmiana parametru gruntu z wapnem palonym i z dodatkiem funkcyjnym
nośność	Poprawa o 64%*
nasiąkliwość	Poprawa o 15%*
mrozoodporność	Poprawa o 16%*
niewysadzinowość	Poprawa o 15%*
osiadanie	Poprawa o 73%*

* poprawa w stosunku do gruntu wyjściowego.

Przykład 3

Grunt hydrofobizowany zawiera:

- $0,2\ \text{m}^3$ piasku gliniastego,
- $28,2\ \text{kg}$ wapna wysoko palonego,
- $0,85\ \text{kg}$ dodatku funkcyjnego zawierającego 20% glikolanu diamidoaminy o wzorze $[(\text{RCONHC}_2\text{H}_4)_2\text{NH}]^+ [\text{CH}(\text{OH})\text{COO}]^-$ gdzie $\text{R}=\text{C}_{15}\text{H}_{31}$, 60% hydroksypivalanu diamidoaminy o wzorze $[(\text{RCONHC}_2\text{H}_4)_2\text{NH}]^+ [\text{C}_4\text{H}_8(\text{OH})\text{COO}]^-$ gdzie $\text{R}=\text{C}_{13}\text{H}_{27}$ oraz 20% mleczanu diamidoaminy o wzorze $[(\text{RCONHCH}_2\text{CH}_2)_2\text{NH}]^+ [\text{CH}_3\text{CH}(\text{OH})\text{COO}]^-$ gdzie $\text{R}=\text{C}_{17}\text{H}_{33}$,
- $35\ \text{kg}$ wody.

T a b e l a. Wyniki dla przykładu 3.

Badane właściwości	Zmiana parametru gruntu z wapnem palonym i z dodatkiem funkcyjnym
nośność	Poprawa o 65%*
nasiąkliwość	Poprawa o 16%*
mrozoodporność	Poprawa o 16%*
niewysadzinowość	Poprawa o 17%*
osiadanie	Poprawa o 71%*

* poprawa w stosunku do gruntu wyjściowego.

Przykład 4

Grunt hydrofobizowany zawiera:

- 0,32 m³ piasku gliniastego,
- 41 kg wapna średnio palonego,
- 2,34 kg dodatku funkcyjnego zawierającego 20% glikolanu diamidoaminy o wzorze [(RCONHC₂H₄)₂NH]⁺ [CH(OH)COO]⁻ gdzie R=C₁₁H₂₃, 20% hydroksypivalanu diamidoaminy o wzorze [(RCONHC₂H₄)₂NH]⁺ [C₄H₈(OH)COO]⁻ gdzie R=C₁₅H₃₁ oraz 60% mleczanu diamidoaminy o wzorze [(RCONHCH₂CH₂)₂NH]⁺ [CH₃CH(OH)COO]⁻ gdzie R=C₁₇H₃₃,
- 40 kg wody.

T a b e l a. Wyniki dla przykładu 4.

Badane właściwości	Zmiana parametru gruntu z wapnem palonym i z dodatkiem funkcyjnym
nośność	Poprawa o 61%*
nasiąkliwość	Poprawa o 17%*
mrozoodporność	Poprawa o 18%*
niewysadzinowość	Poprawa o 17%*
osiadanie	Poprawa o 70%*

Przykład 5

Grunt hydrofobizowany zawiera:

- 0,15 m³ gliny piaszczystej,
- 16 kg wapna wysoko palonego,
- 0,8 kg dodatku funkcyjnego zawierającego 74% glikolanu diamidoaminy o wzorze [(RCONHC₂H₄)₂NH]⁺ [CH(OH)COO]⁻ gdzie R=C₁₇H₃₅, 25% hydroksypivalanu diamidoaminy o wzorze [(RCONHC₂H₄)₂NH]⁺ [C₄H₈(OH)COO]⁻ gdzie R=C₁₁H₂₃ oraz 1% mleczanu diamidoaminy o wzorze [(RCONHCH₂CH₂)₂NH]⁺ [CH₃CH(OH)COO]⁻ gdzie R=C₁₅H₃₁,
- 35 kg wody.

T a b e l a. Wyniki dla przykładu 5.

Badane właściwości	Zmiana parametru gruntu z wapnem palonym i z dodatkiem funkcyjnym
nośność	Poprawa o 60%*
nasiąkliwość	Poprawa o 18%*
mrozoodporność	Poprawa o 18%*
niewysadzinowość	Poprawa o 20%*
osiadanie	Poprawa o 66%*

Przykład 6

Grunt hydrofobizowany zawiera:

- 0,4 m³ gliny piaszczystej,
- 36,3 kg wapna słabo palonego,
- 4,35 kg dodatku funkcyjnego zawierającego 83% glikolanu diamidoaminy o wzorze [(RCONHC₂H₄)₂NH]⁺ [CH(OH)COO]⁻ gdzie R=C₉H₁₉, 0,5% hydroksypivalanu diamidoaminy o wzorze [(RCONHC₂H₄)₂NH]⁺ [C₄H₈(OH)COO]⁻ gdzie R=C₁₇H₃₅, 16,5% mleczanu diamidoaminy o wzorze [(RCONHCH₂CH₂)₂NH]⁺ [CH₃CH(OH)COO]⁻ gdzie R=C₁₁H₂₃,
- 50 kg wody.

T a b e l a. Wyniki dla przykładu 6.

Badane właściwości	Zmiana parametru gruntu z wapnem palonym i z dodatkiem funkcyjnym
nośność	Poprawa o 54%*
nasiąkliwość	Poprawa o 20%*
mrozoodporność	Poprawa o 21%*
niewysadzinowość	Poprawa o 23%*
osiadanie	Poprawa o 64%*

* poprawa w stosunku do gruntu wyjściowego.

Przykład 7

Grunt hydrofobizowany zawiera:

- 0,3 m³ gliny pylastej,
- 21,8 kg wapna średnio palonego,
- 3,8 kg dodatku funkcyjnego zawierającego 1,3% glikolanu diamidoaminy o wzorze [(RCONHC₂H₄)₂NH]⁺ [CH(OH)COO]⁻ gdzie R=C₁₇H₃₅, 96% hydroksypivalanu diamidoaminy o wzorze [(RCONHC₂H₄)₂NH]⁺ [C₄H₈(OH)COO]⁻ gdzie R=C₉H₁₉ oraz 2,7% mleczanu diamidoaminy o wzorze [(RCONHCH₂CH₂)₂NH]⁺ [CH₃CH(OH)COO]⁻ gdzie R=C₁₇H₃₅,
- 45 kg wody.

T a b e l a. Wyniki dla przykładu 7.

Badane właściwości	Zmiana parametru gruntu z wapnem palonym i z dodatkiem funkcyjnym
nośność	Poprawa o 50%*
nasiąkliwość	Poprawa o 21%*
mrozoodporność	Poprawa o 21%*
niewysadzinowość	Poprawa o 23%*
osiadanie	Poprawa o 63%*

* poprawa w stosunku do gruntu wyjściowego.

Przykład 8

Grunt hydrofobizowany zawiera:

- 0,3 m³ gliny piaszczystej,
- 16,5 kg wapna słabo palonego,
- 4,5 kg dodatku funkcyjnego zawierającego 93% glikolanu diamidoaminy o wzorze [(RCONHC₂H₄)₂NH]⁺ [CH(OH)COO]⁻ gdzie R=C₁₇H₃₅, 1% hydroksypivalanu diamidoaminy o wzorze [(RCONHC₂H₄)₂NH]⁺ [C₄H₈(OH)COO]⁻ gdzie R=C₁₇H₃₅ oraz 6% mleczanu diamidoaminy o wzorze [(RCONHCH₂CH₂)₂NH]⁺ [CH₃CH(OH)COO]⁻ gdzie R=C₁₇H₃₅,
- 45 kg wody.

T a b e l a. Wyniki dla przykładu 8.

Badane właściwości	Zmiana parametru gruntu z wapnem palonym i z dodatkiem funkcyjnym
nośność	Poprawa o 45%*
nasiąkliwość	Poprawa o 23%*
mrozoodporność	Poprawa o 23%*
niewysadzinowość	Poprawa o 23%*
osiadanie	Poprawa o 60%*

* poprawa w stosunku do gruntu wyjściowego.

Przykład 9

Grunt hydrofobizowany zawiera:

- 0,5 m³ gliny,
- 18,4 kg wapna średnio palonego,
- 8,24 kg dodatku funkcyjnego zawierającego 18% glikolanu diamidoaminy o wzorze [(RCONHC₂H₄)₂NH]⁺ [CH(OH)COO]⁻ gdzie R=C₁₅H₃₁, 78% hydroksypivalanu diamidoaminy o wzorze [(RCONHC₂H₄)₂NH]⁺ [C₄H₈(OH)COO]⁻ gdzie R=C₁₅H₃₁ oraz 4% mleczanu diamidoaminy o wzorze [(RCONHCH₂CH₂)₂NH]⁺ [CH₃CH(OH)COO]⁻ gdzie R=C₁₅H₃₁,
- 60 kg wody.

T a b e l a. Wyniki dla przykładu 9.

Badane właściwości	Zmiana parametru gruntu z wapnem palonym i z dodatkiem funkcyjnym
nośność	Poprawa o 41%*
nasiąkliwość	Poprawa o 23%*
mrozoodporność	Poprawa o 24%*
niewysadzinowość	Poprawa o 26%*
osiadanie	Poprawa o 56%*

* poprawa w stosunku do gruntu wyjściowego.

Przykład 10

Grunt hydrofobizowany zawiera:

- 0,22 m³ gliny pylastej,
- 4 kg wapna wysoko palonego,
- 4 kg dodatku funkcyjnego zawierającego 3,5% glikolanu diamidoaminy o wzorze [(RCONHC₂H₄)₂NH]⁺ [CH(OH)COO]⁻ gdzie R=C₁₅H₃₁, 3,5% hydroksypivalanu diamidoaminy o wzorze [(RCONHC₂H₄)₂NH]⁺ [C₄H₈(OH)COO]⁻ gdzie R=C₁₇H₃₃ oraz 93% mleczanu diamidoaminy o wzorze [(RCONHCH₂CH₂)₂NH]⁺ [CH₃CH(OH)COO]⁻ gdzie R=C₁₇H₃₃,
- 30 kg wody

T a b e l a. Wyniki dla przykładu 10.

Badane właściwości	Zmiana parametru gruntu z wapnem palonym i z dodatkiem funkcyjnym
nośność	Poprawa o 31%*
nasiąkliwość	Poprawa o 25%*
mrozoodporność	Poprawa o 27%*
niewysadzinowość	Poprawa o 29%*
osiadanie	Poprawa o 41%*

* poprawa w stosunku do gruntu wyjściowego.

Zastrzeżenia patentowe

1. Grunt hydrofobizowany, **znamienny tym**, że zawiera wagowo:

- 50–97,45% gruntu spoistego,
- 0,5–30% wapna palonego,
- 0,05–5% dodatku funkcyjnego,
- 2–15% wody,

przy czym dodatek funkcyjny zawiera glikolan diamidoaminy w zakresie ilościowym 1,3–93% wagowych całkowitej masy dodatku funkcyjnego, hydroksypiwalan diamidoaminy w zakresie ilościowym 0,5–96% wagowych całkowitej masy dodatku funkcyjnego i mleczan diamidoaminy w zakresie ilościowym 1–93% wagowych całkowitej masy dodatku funkcyjnego.

2. Grunt według zastrz. 1, **znamienny tym**, że dodatek funkcyjny zawiera:

- glikolan diamidoaminy o wzorze $[(RCONHC_2H_4)_2NH]^+ [CH(OH)COO]^-$,
 - hydroksypiwalan diamidoaminy o wzorze $[(RCONHC_2H_4)_2NH]^+ [C_4H_8(OH)COO]^-$,
 - mleczan diamidoaminy o wzorze $[(RCONHCH_2CH_2)_2NH]^+ [CH_3CH(OH)COO]^-$,
- gdzie $R=C_nH_{2n+1}$ lub $R=C_nH_{2n-1}$, a $n = 9-17$.